

egentlig ikke sætte noget andet i Stedet, idet man ganske roligt gaar over til at lægge det faglige Ansvar ud i de landøkonomiske Foreninger, medens derimod Kontrollen med, at Bevillingerne er anvendt paa rette Maade efter Lovens Forskrifter, ligesom hidtil ligger hos Landbrugsministeriet, men dette skal bestaa af en Kommission paa 3 Medlemmer, der dels staaar som et Mellemed mellem Landbrugsministeriet og Foreningerne og dels er raadgivende for Landbrugsministeriet. Vi lægger det faglige Ansvar ud i Foreningerne selv, idet vi gaar ud fra, at naar de 7 Tiendedele af, hvad de skal anvende, er deres egne Penge, vil de formentlig nok anvende de 3 Tiendedele, som de faar i Statstilskud, paa en forsvarlig Maade; jeg kan ikke tro, at de vil anvende de 3 Tiendedele paa en gal Maade, naar de risikerer samtidig at anvende deres egne 7 Tiendedele paa en lige saa forkert Maade. Det er en ret væsentlig Forskel mellem det Forslag, der nu er paa Vej til at blive ophøjet til Lov, og den gamle Husdyrlov, at man nu lægger hele Ansvaret ud i de enkelte landøkonomiske Foreninger.

Til §§ 6, 7 og 8, der angaar Avlsforeningerne, er der af Udvalget stillet en Række Ændringsforslag under Nr. 21—25, 27 og 28 og af Flertallet Nr. 26. Disse Ændringsforslag er dels af redaktionel Art, dels gaar de ud paa, at de paagældende Avlsforeninger skal være indordnet under en Fællesledelse, som skal modtage Ansøgninger om Tilskud og videresende dem til de samvirkende landøkonomiske Foreninger, hvorfra de saa gaar til Landbrugsministeriet som bestemt i Lovens § 6. Endvidere lempes Kravet om Præmier og Kaaring af Avlshingste og Avlstyre fra Foreninger, saa at saadanne ikke behøver at møde hvert Aar, men skal møde een Gang som ældre Individier, mellem 4 og 6 Aar gamle for Hingstes Vedkommende og mellem 3 og 5 Aar gamle for Tyres Vedkommende, og een Gang, efter at de har fremstillet Afkom, nemlig henholdsvis inden det fyldte 7ende og det fyldte 6te Aar for Hingste og for Tyre.

Til § 9, der angaar Tilskud til andre Foranstaltninger, er der stillet Ændringsforslag, der særlig vedrører Kontrolforeningerne. Ændringsforslagene Nr. 29 og 30 angaar Kravet om, at Kontrolforeningerne skal være under en Fællesledelse, saa at der bliver Betingelser for at samle og bearbejde Resultaterne, saa at disse kommer ikke alene de enkelte Kvægholdere til gode, men saa at hele Samtiden og Eftertiden kan tage Lære af de Resultater, der er opnaaet. Ændringsforslag Nr. 31, som er stillet af

Flertallet, tager Sigte paa at faa saa mange nye Medlemmer som muligt med ind under Kontrolforeningernes Arbejde. Men for at det ikke skal gøre Skade — man kan nemlig ikke uden videre kræve, at en Kontrolforening skal aabne for Tilgang af nye Medlemmer; det gælder om, at der er et passende Antal Medlemmer i Foreningen, saa at dens Arbejde kan udføres forsvarligt —, har man maattet stille nogle Betingelser op.

Det har været meget vanskeligt at finde en Form, hvorunder Udvalgets Medlemmer har kunnet samles om dette Punkt. Det er lykkedes at opnaa et Flertal om det, der her foreslaas, men jeg vil ikke sige, at vi fra Venstres Side er særlig begejstrede for det. Vi mener nemlig, at den rette Domstol til at afgøre, om der kan ske en saadan Optagelse af nye Medlemmer, er Fællesledelsen. Fællesledelsen er det rette Forum og burde have staaet alene udenfor og ovenover de to Parter. Man er her gaaet med til, at der kan afæskes den Tilsynskommission, der omhandles i § 5, en Dom. Jeg tror ganske vist ikke, at dette kan gøre megen Gavn; men forhaabentlig gør det heller ingen Skade. Jeg er ganske overbevist om, at hvis den bliver spurgt — hvad jeg for øvrigt tvivler om —, vil den tage strengt saglige Hensyn og i de fleste Tilfælde følge Fællesledelsens Afgørelse.

Til § 12, der er den Paragraf, der angaar Konsulenterne, er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 35, der gaar ud paa at give Paragraffen en anden Affattelse, hvorefter det fastslaas, at de 20 000 Kr., der gives til Bestridelse af Udgifter ved Bedømmelse af Afkom efter ældre Hingste og Tyre, skal bruges paa den og den Maade, at Bedømmelsen skal ledes af de samvirkende Landboforeninger, og at Landboforeningerne skal offentliggøre det af Bedømmelserne, der skønnes at have Betydning for Avlens Fremme.

Til § 14 er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 37 vedrørende Lovens Ikrafttræden. Det gaar ud paa at ophæve den gamle Lov med alle dens Ændringer. Men der er een Ting, jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa; det er noget, som vedrører Overgangen fra den gamle Lov til den nye Lov. Naar nu Statsskuerne bortfalder, saa vil der ganske sikkert enkelte Steder opstaa Strid om, hvad man skal gøre med Hensyn til de Vilkaarpenge, der eventuelt knytter sig til Statsskuepræmieringen af ældre Hingste og Tyre. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at tage under Overvejelse mellem anden og tredie Behandling, om det ikke bliver nød-